

**BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH**

Warszawa, 29-05-2020 r.

Krajowy Mechanizm Prewencji

KMP.571.1.2020.RK

**Pan
plk Zbigniew Brzostek
Dyrektor Okręgowy
Okręgowy Inspektor Służby
Więziennej w Warszawie**

ul. Wiśniowa 50
02-520 Warszawa

Szanowny Panie Dyrektorze,

w dniach 3-5 lutego 2020 r. przedstawiciele Krajowego Mechanizmu Prewencji Tortur (KMPT) wizytowali Areszt Śledczy Warszawa – Białoleka, przy ul. Ciupagi 1. Wizytacja miała charakter tematyczny, a jej celem było sprawdzenie stopnia realizacji zaleceń Europejskiego Komitetu ds. Zapobiegania Torturom oraz Nieludzkiemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu (CPT), przedstawionych polskim władzom w raporcie z wizyty w Polsce, w dniach 11-22 maja 2017 r, CPT/Inf (2018) 39, § 56-91. Raport z wizytacji KMPT zostanie Panu Dyrektorowi przesłany odrębnym pismem.

Podczas wizytacji, poza zakresem tematycznym wizyty, przedstawiciele KMPT zwrócili uwagę na zły stan materialny niektórych cel mieszkalnych i toalet. Pomieszczenia były mocno wyeksploatowane, z popękanymi i brudnymi ścianami. **W ocenie KMPT należy dokonać przeglądu cel mieszkalnych, w kierunku oceny potrzeb remontowych i podjąć działania, w celu poprawy warunków izolacji, tak by odpowiadały one międzynarodowym standardom traktowania więźniów.**

Złe warunki panowały również w pomieszczeniu dla funkcjonariuszy Służby Więziennej, służącym do transportu osadzonych (tzw. węzeł przyjęć). W dniu wizytacji w pomieszczeniu panował tłok, obecni byli zarówno funkcjonariusze Służby Więziennej, jak i Policji (brak było poczekalni dla funkcjonariuszy innych służb). Funkcjonariusze stali ściśnięci i nie mieli odpowiednich warunków do pracy. Pomieszczenie to służyło bowiem zarówno jako miejsce wykonywania niezbędnych czynności administracyjnych, jak i jako pokój socjalny. Brak było lodówki i odpowiedniego zaplecza socjalnego, umożliwiającego przygotowanie posiłku w godnych warunkach. W pokoju znajdował się też prowiant dla transportowanych więźniów. Z uwagi na liczbę osób znajdujących się w pokoju utrudnione było też poruszanie się i ochrona informacji służbowych. Funkcjonariusze nie mieli też swojej

toalety i musieli korzystać z tej dla osadzonych. Na korytarzu oczekiwała liczna grupa osadzonych do transportu. Wyczuwało się pośpiech, zdenerwowanie i napiętą atmosferę.

W ocenie KMPT konieczna jest poprawa warunków służby funkcjonariuszy. Zaobserwowane warunki stymulują bowiem napięcie i mogą prowokować sytuacje konfliktowe. Mogą też rzutować na profesjonalizm funkcjonariuszy i ochronę informacji zawartych na znajdujących się w pokoju dokumentach.

Chciałbym zauważyć, że w 2016 r. Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Usług Projektowych (UNOPS) opublikowało wytyczne poświęcone planowaniu i projektowaniu jednostek penitencjarnych¹. Podaje w nich m.in. minimalne standardy jakie powinien spełniać punkt transferu więźniów, tak by obsługa tego procesu odbywała się w sposób humanitarny i zgodny ze standardami ONZ dot. traktowania więźniów (Regułami Mandeli). Infrastruktura jednostki penitencjarnej może bowiem wspierać proces humanitarnego traktowania więźniów lub też stanowić istotną przeszkodę w osiągnięciu tego celu.

UNOPS podkreśla, że więzienie należy rozpatrywać jako część szerszego systemu wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych. Zrozumienie tego aspektu pozwoli wpłynąć na projekt więzienia, aby zapewnić jego skuteczność operacyjną. Na przykład, jeśli więźniowie są często transportowani, zarówno do sądów, jak i innych placówek zewnętrznych, więzienie może potrzebować dużej strefy przyjmowania². Strefa przyjmowania, przekazywania i zwalniania więźnia może być jedną z najbardziej ruchliwych części więzienia, szczególnie jeśli więźniowie tymczasowo aresztowani stanowią znaczną część populacji więziennej. W takim przypadku możliwe są częste wyjazdy na rozprawy sądowe. Jeśli przyjmowanie i transfer więźniów odbywa się w sposób ciągły to, zdaniem UNOPS, oddzielenie obszarów przetwarzania od innych funkcji administracyjnych przyczyni się do zwiększenia wydajności i zmniejszenia zakłóceń pracy. Względy bezpieczeństwa w więzieniach o średnim i wysokim poziomie bezpieczeństwa zwykle dyktują potrzebę oddzielnego obiektu³. Czynności administracyjne w tym wypadku wymagają bowiem dedykowanej powierzchni biurowej⁴.

Areszt Śledczy Warszawa – Białoleka podejmuje próby poprawy warunków materialnych, co należy ocenić pozytywnie. Zgodnie z przekazanymi KMPT informacjami w 2020 r. planowana była m.in. realizacja prac remontowych dwóch oddziałów mieszkalnych (trzeci oddział mieszkalny w pierwszym oddziale penitencjarnym oraz pierwszy oddział mieszkalny w drugim oddziale penitencjarnym). Ponadto modernizacyjne obejmowały budowę nowej sali widzeń z dostosowaniami do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Nowy obiekt mieściłby również węzeł przyjęć osadzonych i pomieszczenia do wizyt

¹ Zob. United Nations Office for Project Services (UNOPS), Technical Guidance for Prison Planning. Technical and operational considerations based on the Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners (the Nelson Mandela Rules). Copenhagen 2016.

² Tamże, s. 24.

³ Tamże, s. 193.

⁴ Tamże, s. 194.

z adwokatami. W miejsce poprzednich pomieszczeń rozważane było utworzenie cel mieszkalnych. W planach było także m.in. przekształcenie placu spacerowego na plac przeznaczony do gier zespołowych. Realizacja tych zadań miała nastąpić do 2023 r.

Wizytujący zostali też poinformowani o planach budowy tzw. *domu przejściowego*, tj. budynku mieszkalnego dla osadzonych, którym zbliża się koniec kary pozbawienia wolności, mającego na celu pomoc w przygotowaniu ich do życia w warunkach wolnościowych. Obiekt miał zostać sfinansowany w całości z funduszy norweskich. Prace budowlane miały rozpocząć się w II kwartale 2021 r. Dom miał zostać oddany do użytku w III kwartale 2022 r.

Mając na względzie informacje przekazane przez środki masowego przekazu o wstrzymaniu przez władze Norwegii dofinansowania dla polskiego wymiaru sprawiedliwości, w związku z wątpliwościami co do stanu praworządności w Polsce oraz konieczność przeciwdziałania zagrożeniu związanemu z pandemią choroby COVID-19, **KMPT chciałby uzyskać aktualne informacje o tym, czy plany budowy domu przejściowego są nadal aktualne oraz uzyskać aktualne informacje o zakresie i terminie prac modernizacyjnych w jednostce.**

Na podstawie art. 22 Protokołu fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku dnia 18 grudnia 2002 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 30, poz. 192) oraz art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2020 r., poz. 627) zwracam się z uprzejmą prośbą o odniesienie się do uwag KMPT, przedstawionych w niniejszym piśmie oraz przekazanie informacji o planach modernizacyjnych jednostki, w terminie 30 dni od daty otrzymania pisma.

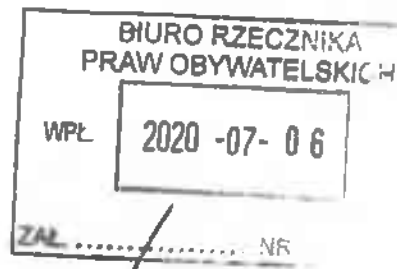
Z poważaniem

Przemysław Kazimirski

Dyrektor Zespołu

/-podpisano elektronicznie/

OI.R.0812.18.2020.RP

Warszawa, dn. 29 czerwca 2020 r.

Pan
Marcin Kusy
Krajowy Mechanizm Prewencji
Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich
Al. Solidarności 77
00-090 Warszawa

W nawiązaniu do pisma z dnia 29.05.2020r. KMP.571.1.2020.RK dotyczącego Raportu przedstawicieli Krajowego Mechanizmu Prewencji Tortur z wizytacji Aresztu Śledczego w Warszawie Białoleśce informuję, iż w przypadku kiedy Dyrektor wizytowanej jednostki stwierdzi, że realizacja zaleceń wymaga środków finansowych i nie będzie w stanie wygospodarować ich z własnego planu finansowego, to Okręgowy Inspektorat Służby Więziennej w Warszawie w miarę możliwości finansowych zwiększy plan finansowy Aresztu Śledczego w Warszawie Białoleśce.

Z poważaniem

Z up. Dyrektora Okręgowego
Służby Więziennej w Warszawie

Krzysztof Rybak
Zastępca Dyrektora

Wykonano w 3 egz.

1. adresat
2. do wiad. Dyrektor BSW CZSW bsw@sw.gov.pl
3. a/a.

OI.R.1557.2020

D/P.0812.2.6092.2020.

Warszawa, dnia 1 czerwca 2020 r.

Pan Marcin Kusy
Krajowy Mechanizm Prewencji Tortur
Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich
al. Solidarności 77
00-090 Warszawa

W odpowiedzi na zalecenia zawarte w raporcie KMP.571.1.2020.RK przedstawicieli Krajowego Mechanizmu Prewencji z wizytacji Aresztu Śledczego w Warszawie Białoleka w dniach 3-5 lutego 2020 r. informuję, że Areszt Śledczy w Warszawie Białoleka podjął w ramach możliwości finansowych i posiadanych uprawnień, niezbędne działania w celu usunięcia podniesionych uwag.

Należy jednak wskazać, że niektóre niepokojące zjawiska, mające niewątpliwie wpływ na warunki wykonywania kary pozbawienia wolności, nie są zależne od administracji aresztu. Z tych powodów nie można przypisać złej woli lub niewłaściwego działania tutejszej jednostce penitencjarnej. Przykładem w tym zakresie jest wykazana w piśmie problematyka w zakresie normy powierzchni mieszkalnej przypadającej na jednego osadzonego czy kontakt osób tymczasowo aresztowanych ze światem zewnętrznym.

Poniżej przedstawiam wykonanie zaleceń oraz informację o podjętych decyzjach:

ad 5.1 Powierzchnia celi mieszkalnej przypadająca na skazanego, zgodnie z art. 110 Kodeksu karnego wykonawczego, wynosi nie mniej niż 3 m². W chwili obecnej nie ma możliwości zapewnienia minimalnego standardu powierzchni mieszkalnej na osadzonego do minimum 4 m² w celach wieloosobowych oraz 6 m² w celach jednoosobowych do czasu zmian w przepisach polskiego prawa. Tak jak wspomniano powyższy problem ma wymiar systemowy.

Ad 5.2 Nie dotyczy.

ad 5.3 W Areszcie Śledczym w Warszawie-Białoleka w każdym oddziale, w którym przebywają tymczasowo aresztowani znajdują się świetlice wyposażone w telewizory, stoły do tenisa stołowego. Osadzeni mogą również korzystać ze świetlicy centralnej wyposażonej w telewizor, stół do tenisa stołowego i piłkarzyki. W świetlicach udostępniona jest osadzonym prasa

zakupywana ze środków własnej jednostki. Osadzeni od wychowawcy oddziału mogą wypożyczać gry planszowe, których zasób został w ostatnim czasie wzbogacony.

Tymczasowo aresztowani nie biorą udziału w procesie resocjalizacji, gdyż taki wdrażany jest wobec osób skazanych. Jednakże tymczasowo aresztowani mają możliwość udziału w zajęciach kulturalno-oświatowych z zakresu kształtowania postaw obywatelskich i patriotycznych. Mogą również uczestniczyć w konkursach własnych organizowanych przez tutejszą jednostkę, a także konkursach ogólnopolskich. Informacja o powyższych konkursach jest przekazywana bezpośrednio przez wychowawców oddziałów, a także poprzez radiowęzeł. Poza sezonem zimowym, tymczasowo aresztowani biorą udział w zajęciach z zakresu wychowania fizycznego i sportu. Korzystają wówczas z boiska sportowego, gdzie grają w różne gry zespołowe oraz korzystają z urządzeń do ćwiczeń siłowych. Dla wszystkich osadzonych, w tym tymczasowo aresztowanych, dostępny jest bogaty zasób pozycji książkowych w bibliotece aresztu.

Wszystkie oddziaływania muszą uwzględniać zabezpieczenie prawidłowego toku postępowania karnego, do którego jest zastosowane tymczasowe aresztowanie, np. odizolowanie od siebie osób tzw. współników. Jednak należy dodać, iż sam tymczasowo aresztowany winien być zaangażowany i wykazać aktywność w działaniach różnego rodzaju jak praca, edukacja, sport.

ad 5.5 W Areszcie Śledczym w Warszawie Białoleśce wszystkie place spacerowe wyposażone są w daszki chroniące przed opadami atmosferycznymi. Rozpięta siatka metalowa nad placem spacerowym stanowi element zabezpieczenia przed ewentualnymi próbami ucieczki, powyższe wynika z Wytycznych Dyrektora Generalnego Służby Więziennej nr 2/2013 rok z dnia 4 czerwca 2013 roku w sprawie wymagań dla zabezpieczeń techniczno – ochronnych w jednostkach organizacyjnych. W rozdziale 2 Ogródenia, bramy, place spacerowe pkt 6 ppkt 5 lit. c wskazano jakie wymogi winny spełniać place spacerowe. Popękane betonowe chodniki na placach spacerowych, będą sukcesywnie naprawiane. Na terenie jednostki, na placu spacerowym przy pawilonie A i E, znajdują się dwie siłownie wyposażone w sprzęt do ćwiczeń

ad 5.6 Odnosząc się do lekarzy zatrudnionych w Ambulatorium z Izłą Chorych Aresztu Śledczego w Warszawie – Białoleśce ich ilość nie uległa zwiększeniu, na zaopatrzenie emerytalne odszedł kierownik Ambulatorium. Jedne z trzech lekarzy ogólnych pozostaje od początku okresu pandemii na zwolnieniu lekarskim. Powodem zatrudnienia lekarzy jest specyfika pracy z osadzonymi polegająca na:

- agresywnym nastawieniu osadzonych do lekarza
- symulacja objawów choroby
- nastawienie roszczeniowe osadzonych z perspektywą wystosowania pozwu do Sądu, Sądu lekarskiego w Izbach lekarskich
- praca nie dająca perspektywy rozwoju zawodowego
- niska gratyfikacja finansowa, niższa niż w cywilnej służbie zdrowia

ad 5.7 W tutejszym Areszcie nie jest wymagana nocna opieka pielęgniarek, ponieważ nie jest to jednostka szpitalna.

ad.5.8 Badania lekarskie przy przyjęciu do jednostki jest badaniem wstępnym i uwarunkowanym indywidualnymi potrzebami lekarza co do stwierdzenia stanu zdrowia. Badanie odbywa się bez obecności funkcjonariusza, z wyjątkiem sytuacji, gdy personel medyczny prosi o asystę.

ad 5.9 Dotychczas dokumentacja obrażeń osadzonych była dokumentowana opisowo przez badającego lekarza, aktualnie do opisu dołączona będzie mapa ciała z umiejscowieniem obrażeń.

ad 5.10 W Areszcie Śledczym w Warszawie-Białoleście został opracowany i zatwierdzony przez Dyrektora „Program podejmowanych działań w zakresie przeciwdziałania przedostawaniu się substancji odurzających i ich obrotowi na terenie Aresztu Śledczego w Warszawie-Białoleście” - zgodnie z Zarządzeniem nr 24/14 Dyrektora Generalnego Służby Więziennej sz dnia 10 lipca 2014 r w sprawie przeciwdziałania przedostawaniu się substancji odurzających i ich obrotowi na terenie zakładów karnych i aresztów śledczych. Z programem zapoznawani są wszyscy funkcjonariusze i pracownicy aresztu.

W Areszcie Śledczym w Warszawie-Białoleście jest realizowany program metadonowy. Oprócz programu metadonowego w Areszcie Śledczym w Warszawie-Białoleście nie prowadzi się programów harm reduction w postaci wymiany igieł i strzykawek, wydawaniu prezerwatyw, itp. Nie wynika to z negatywnego podejścia funkcjonariuszy tutejszego aresztu do takich programów, a jedynie z braku systemowych (opartych na przepisach prawa) rozwiązań. Funkcjonariusze aresztu pełnią służbę na podstawie i w granicach obowiązującego prawa, które aktualnie nie przewiduje realizacji w jednostce penitencjarnej programów harm reduction.

Skazani uzależnieni od środków odurzających są objęci profesjonalną pomocą. Skazani kierowani są na terapię do oddziałów terapeutycznych dla skazanych uzależnionych od środków odurzających lub substancji psychotropowych zlokalizowanych w innych jednostkach penitencjarnych. Jeżeli skazany nie kwalifikuje się do podjęcia terapii w oddziale z uwagi na bliski termin końca kary, skazanego obejmuje się profesjonalnymi oddziaływaniami psychologicznymi w ramach systemu terapeutycznego poza oddziałem terapeutycznym. Dodatkowo, na terenie aresztu odbywają się regularnie mityngi Wspólnoty Anonimowych Narkomanów przy współudziale przedstawicieli Wspólnoty z zewnątrz.

Tymczasowo aresztowani uzależnieni od środków odurzających, alkoholu, czy też wykazujący inne deficyty w sferze emocjonalno-społecznej mogą korzystać z pomocy psychologicznej i psychiatrycznej oferowanej przez areszt.

ad 5.11, 5.12 W chwili obecnej nie ma możliwości zmian w kontaktach ze światem zewnętrznym osób tymczasowo aresztowanych oraz skazanych do czasu zmian w przepisach polskiego prawa. Tak jak wspomniano powyższy problem ma wymiar systemowy.

ad 5.13 - Po sporządzeniu wniosku o wymierzenie kary dyscyplinarnej osadzony jest wzywany na rozmowę przez wychowawcę, którego zadaniem jest zaopiniowanie powyższego wniosku, a więc wysłuchanie osadzonego w kwestii przekroczenia dyscyplinarnego. W przypadku propozycji wymierzenia kary dyscyplinarnej umieszczenia w celi izolacyjnej dodatkowo osadzony jest konsultowany przez psychologa penitencjarnego.

Dyrektor przed wymierzeniem kary dyscyplinarnej również ponownie wysłuchuje osadzonego w zakresie przekroczenia dyscyplinarnego. Każdorazowo Dyrektor informuje osadzonego o możliwości zaskarżenia powyższej decyzji z wyraźnym zaznaczeniem terminu i instytucji odwoławczej. Kserokopie decyzji o wymierzenie kary dyscyplinarnej są wydawane osadzonym na ich wniosek za odpłatnością. W przypadku nie posiadania środków własnych może zostać ponownie zapoznany z wydaną decyzją, podczas ogłaszania której był obecny. Nie ma aktualnie żadnego przepisu prawa, który by zobowiązywał administrację do każdorazowego wydawania decyzji o wymierzeniu kary dyscyplinarnej na piśmie.

ad 5.14 Według aktualnie obowiązującego prawa można osobie pozbawionej wolności wymierzyć karę dyscyplinarną umieszczenia w celi izolacyjnej na okres do 28 dni, jednak należy zaznaczyć, że wymierzenie powyższej kary na okres dłuży niż 14 dni nie jest „wolą Dyrektora aresztu”, a jest uzależnione od wyrażenia zgody na powyższe przez Sędziego Penitencjarnego sprawującego nadzór nad prawidłowością wykonywania orzeczeń karnych.

ad 5.15 Przedmiotowy problem ma wymiar systemowy

ad 5.16 Nie dotyczy.

ad 6 Nie dotyczy.

ad 7.1 Kierownicy działów każdorazowo podczas odpraw, porad i spotkań służbowych przypominają funkcjonariuszom i pracownikom o obowiązku poszanowania praw i godności człowieka, uznawaniu jego podmiotowości oraz przestrzeganiu zasady równego traktowania. Ponadto w harmonogramach szkoleń poszczególnych działów uwzględniono szkolenia o tematyce zasad służbowego zachowania się funkcjonariuszy, sposobu pełnienia służby ze szczególnym uwzględnieniem relacji z osobami pozbawionymi wolności oraz humanitarnego i praworządnego traktowania osób pozbawionych wolności, ze szczególnym uwzględnieniem osób niepełnosprawnych i cudzoziemców.

ad 7.2, 3, 4, 6 Dowódcy zmian podczas odpraw służbowych przypomnieli funkcjonariuszom działu ochrony:

- o konieczności realizowania kontroli osobistych osadzonych w sposób dwuetapowy,
- wyeliminowaniu praktyk używania względem osadzonych kajdanek podczas badań medycznych i przykuwania osadzonych do łózka kajdankami podczas pobytu w szpitalu,
- zapewnieniu poufności badań medycznych osadzonych realizowanych w jednostkach organizacyjnych oraz publicznych placówkach służby zdrowia,

- rejestrowania w formie audio-wideo przypadków użycia względem osób pozbawionych wolności środków przymusu bezpośredniego, o ile dynamika sytuacji na to pozwoli.

Badanie odbywa się bez obecności funkcjonariusza, z wyjątkiem sytuacji, gdy personel medyczny prosi o asystę.

ad 7.5 Najczęściej badanie medyczne wszystkich osadzonych przyjmowanych do jednostki jest przeprowadzane w ciągu 24 godzin od przyjęcia. Nie zawsze jest to możliwe z racji na brak lekarzy w weekendy. W sytuacjach, gdy pomoc lekarska jest niezbędna, osadzeni są transportowani do Izby Przyjęć najbliższego szpitala.

ad 7.7 W każdej sytuacji, gdy istnieje podejrzenie obrażeń u osadzonego jest on badany przez lekarza.

ad 7.8 W przypadku doprowadzenia do aresztu osoby z obrażeniami ciała, które – według deklaracji osoby doprowadzonej - powstały w związku z jej zatrzymaniem lub po zatrzymaniu, funkcjonariusze działu ewidencji postępują zgodnie z § 36 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowo aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawieniem wolności oraz dokumentowania tych czynności, każdorazowo przesyłając do właściwego Sędziego Penitencjarnego informację o doprowadzeniu takiej osoby wraz z wyjaśnieniami osoby doprowadzonej do aresztu, dotyczącymi przyczyn i okolicznościami powstania obrażeń. Dotychczas dokumentacja obrażeń osadzonych była dokumentowana opisowo przez badającego lekarza, aktualnie do opisu dołączona będzie mapa ciała z umiejscowieniem obrażeń.

ad 7.9 W tutejszym Areszcie nie jest wymagana nocna opieka pielęgniarek, ponieważ nie jest to jednostka szpitalna. W razie konieczności w godzinach nocnych wzywane są karetki.

Z poważaniem

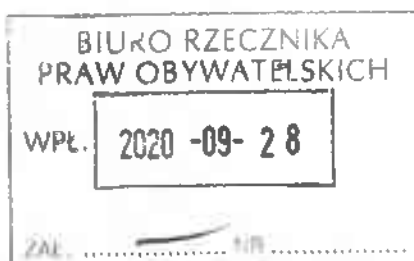
DYREKTOR
Areszt Śledczy w Warszawie (Kamień)

Wykonano w 1 egz.

1. adresat

OI.R.0812.18.2020.RP

Warszawa, dn. 23 września 2020 r.

Pan
Przemysław Kazimirski
Dyrektor Zespołu
Krajowy Mechanizm Prewencji
Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich
Al. Solidarności 77
00-090 Warszawa

Szanowny Panie Dyrektorze,

w nawiązaniu do pisma z dnia 07.09.2020r. KMP.571.1.2020.RK, pragnę na wstępie przeprosić za nieudzielenie odpowiedzi w zakresie uwag i spostrzeżeń zawartych w odrębnym piśmie z dnia 29 maja 2020r., KMP.571.1.2020.RK do raportu przedstawicieli Krajowego Mechanizmu Prewencji Tortur z wizytacji Aresztu Śledczego w Warszawie Białolece w dniach 3-5 lutego 2020r.

W związku z powyższym poniżej przedstawiam wyjaśnienia do uwag i spostrzeżeń zawartych w powyższym piśmie.

Areszt Śledczy w Warszawie – Białolece dokonuje corocznie przeglądu roboczego obiektów i urządzeń zgodnie z §24 Wytucznych nr 2/2019 Dyrektora Generalnego Służby więziennej z dnia 26 września 2019 r. w sprawie sposobu gospodarowania przez jednostki organizacyjne Służby Więziennej nieruchomościami pozostającymi w ich trwałym zarządzie. Przeprowadzony przegląd stanowi podstawę do przygotowania harmonogramu prac konserwacyjnych mający na celu również poprawę warunków izolacji osób osadzonych oraz warunki pracy i warunków socjalnych w pomieszczeniach pracy funkcjonariuszy. Przy przygotowaniu harmonogramu jednostka uwzględnia możliwości praktycznej realizacji zadań oraz możliwości finansowe.

W Areszcie Śledczym w Warszawie – Białolece w roku 2020 do dnia 31.08.2020r. zrealizowano remont pomieszczeń bytowych osób osadzonych w pawilonie mieszkalnym „A” – łącznie wyremontowano 18 cel mieszkalnych oraz łaźnię. W trakcie prac remontowych pozostaje jeden oddział mieszkalny w Pawilonie „B”.

Ponadto jednostka wyremontowała węzeł przyjęć – dyżurkę funkcjonariusza, poczekalnie dla osadzonych, korytarz oraz przeprowadzono generalny remont pomieszczeń socjalnobytowych kierowców. W trakcie remontu pozostaje suterena w Pawilonie „C” na potrzeby szatni osadzonych zatrudnionych.

Trwając również prace koncepcyjne w zakresie wypracowania rozwiązań umożliwiających trwała poprawę warunków pełnienia służby w węźle przyjęć poprzez budowę nowego budynku, w którym poza pomieszczeniami przeznaczonymi do obsługi transportu osadzonych znajdzie się również sala widzeń zapewniając godne i bezpieczne miejsce pełnienia służby. Budowa takiego budynku pozwoli kompleksowo rozwiązać problemy stwierdzone w trakcie wizytacji przez Krajowy Mechanizm Prewencji, które również są widziane przez Służbę Więzienną.

W zakresie stanu przygotowań do rozpoczęcia realizacji projektu pod nazwą „Pilotażowe kompleksy penitencjarne” w ramach Programu „Sprawiedliwość” wdrażanego w ramach III Perspektywy Norweskiego Mechanizmu Finansowego (NMF) 2014-2021 obejmującego w swoim zakresie budowę budynku mieszkalnego dla osadzonych, którym zbliża się koniec kary pozbawienia wolności, mającego na celu pomoc w przygotowaniu ich do życia na wolności tzw. domu przejściowego podjęto działania przygotowawcze do realizacji zadania.

Areszt Śledczy Warszawa Białołęka w dniu 4 października 2018 roku złożył wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dla inwestycji, polegającej na budowie domu przejściowego. W dniu 14 marca 2019 roku jednostka otrzymała decyzję urzędu dzielnicy Warszawa Białołęka o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Następnie na przełomie sierpnia i września 2020 roku Okręgowy Inspektorat Służby Więziennej w Warszawie zwrócił się do Dyrektora Generalnego Służby Więziennej o wprowadzenie zadania inwestycyjnego do planu finansowego, przesyłając jednocześnie program inwestycji.

Okręgowy Inspektorat Służby Więziennej w Warszawie niezwłocznie po wprowadzeniu zadania inwestycyjnego do planu inwestycyjnego podejmie działania w celu wyłonienia wykonawcy projektu domu oraz wyłonienia wykonawcy.

Z poważaniem

Z up. Dyrektora Okręgowego
Służby Więziennej w Warszawie

[Podpis]
mgr Krzysztof Rybak
Zastępca Dyrektora

Wykonano w 2 egz.

1. Adresat
2. a/a.

OI.R.2144.2020